

Nr 6

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1957 och 1958 vid dess nionde ordinarie möte fattade beslut.

Genom en den 21 mars 1958 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad proposition, nr 129, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden samma dag, begärt riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1957 och 1958 vid dess nionde ordinarie möte fattade beslut, nämligen

rekommendation (nr 134) om de åtgärder som ministerkommittén bör vidtaga med anledning av tillkomsten av Europeiska ekonomiska unionen,

resolution (nr 126) om politiska, ekonomiska, sociala och jordbrukspolitiska synpunkter på fördraget rörande Europeiska ekonomiska unionen,

rekommendation (nr 139) om samordning av medlemsstaternas utrikespolitik (premiärministermöten),

rekommendation (nr 150) om medlemsstaternas politik i ljuset av det rådande internationella läget,

resolution (nr 145) om medlemsstaternas politik beträffande förbindelserna mellan Öst och Väst,

rekommendation (nr 140) om atom- och vätebombsexperiment,

rekommendation (nr 144) om bistånd till och beredande av möjlighet för ny bosättning åt ungerska flyktingar,

rekommendation (nr 145) om rapporten från den av Förenta Nationernas generalförsamling tillsatta särskilda kommittén för Ungernfrågan,

resolution (nr 142) om frigivning av politiska fångar i Central- och Östeuropa,

rekommendation (nr 146) om förbindelserna mellan Europarådet, Europeiska ekonomiska unionen och Europeiska atomenergiunionen samt resolutionerna (nr 130 och 131) i samma ämne,

rekommendation (nr 148) om placeringen av institutionerna för Euratom och den gemensamma marknaden samt de övriga europeiska organisationerna,

rekommendation (nr 152) om politiska, ekonomiska och jordbrukspolitiska synpunkter på frihandelsområdet,

rekommendation (nr 157) om samordning av medlemsstaternas politik vid behandlingen i GATT av fördraget om Europeiska ekonomiska unionen,

resolution (nr 125) om politiska, sociala och ekonomiska synpunkter på fördraget rörande Europeiska atomenergiunionen (Euratom),

resolution (nr 139) om europeiskt samarbete på atomenergiområdet samt församlingens yttrande (nr 26) om förbindelserna mellan Europarådet och OEEC.

Texten till besluten torde få återgivas i detta yttrande.

Rekommendation 134

om de åtgärder som ministerkommittén bör vidtaga med anledning av tillkomsten av Europeiska ekonomiska unionen

Församlingen,

som välkomnar avslutandet av fördraget rörande Europeiska ekonomiska unionen och som uppmanat regeringarna och parlamenten i de sex staterna att inrikta alla ansträngningar på att få till stånd en snar ratificering av fördraget.

1. rekommenderar ministerkommittén att föreslå de sex staternas regeringar en överenskommelse, innehållande föreskrift bl. a. om att Europeiska ekonomiska unionens kommission skall framlägga en årlig rapport inför rådgivande församlingen samt att gemensamma möten mellan rådgivande församlingen och Europeiska ekonomiska unionens församling skall hållas för dryftande av frågan, i vilken utsträckning Europeiska ekonomiska unionens verksamhet kan tänkas influera det ekonomiska och politiska livet inom Europarådets övriga medlemsstater. Denna diskussion skall grundas på såväl den ovannämnda EEC-rapporten som på en motsvarande rapport från OEEC;

2. rekommenderar även att ministerkommittén i brådskande ordning vidtager åtgärder för att de europeiska församlingarna skall bli konsulterade rörande de administrativa bestämmelser för personalen inom Europeiska ekonomiska unionen och Euratom som nu närmare utformas av interimskommittén i Bryssel samt att detta tillfälle dessutom utnyttjas för att utarbeta konkreta förslag till ett europeiskt tjänstereglemente, omfattande personalen inom så många europeiska organisationer som möjligt, vilka förslag bör framläggas för de europeiska församlingarna inom ett år;

3. rekommenderar även att de nio övriga medlemsstaterna i Europarådet i god tid rådför sig med de sex regeringarna inom Europeiska ekonomiska unionen och även berörda organ inom själva organisationen, för att investeringar och utbyggnadsplaner beträffande ännu icke fullt utvecklade områden inom EEC skall kunna samordnas med de åtgärder som kan komma till stånd inom ramen för OEEC i syfte att främja utvecklingen av motsvarande områden inom den vidare kretsen;

4. rekommenderar även att ministerkommittén helhjärtat understöder de utredningar som pågår inom OEEC rörande möjligheten att, såsom föreslagits av Storbritanniens regering, i form av ett frihandelsområde knyta andra stater till Europeiska ekonomiska unionen. Ministerkommittén bör föreslå, om icke att jordbruksprodukterna formellt inbegripes i frihandelsområdet, så dock åtminstone att sådana åtgärder vidtages, att de berörda länderna kan räkna med en utvidgning av sina marknader för jordbruksprodukter i de livsmedelsimporterande länderna;

5. rekommenderar att planen för frihandelsområdet kompletteras med sådana bestämmelser, att det blir möjligt för alla de transoceana länder och territorier som icke ingår i Europeiska ekonomiska unionen att förenas med ett sådant område enligt genom samråd fastställda villkor.

Rekommendation 139
om samordning av medlemsstaternas utrikespolitik
(premiärministermöten)

Församlingen,
som hänvisar till att den senaste utvecklingen i det internationella läget ånyo burit vittnesbörd om det absoluta behovet av en mera ingående och effektiv samordning av medlemsstaternas utrikespolitik;

som betonar att en sådan samordning på intet sätt innebär, att någon medlemsstat skulle fränsäga sig sin rätt att intaga en skiljaktig ståndpunkt eller att speciella lösningar och synpunkter skulle påtvingas någon,

rekommenderar de i ministerkommittén representerade regeringarna:

1. att dessa, utan att tillskapa några nya organ, skall göra allt som står i deras makt för att utveckla principen om effektiv förhandskonsultation rörande alla viktigare frågor, som kan tänkas beröra de europeiska nationernas gemenskap;

2. att, såsom ett viktigt steg i denna riktning, medlemsstaternas premiärministrar sammanträffar då och då för att diskutera angelägenheter av gemensamt intresse och för att söka utstaka gemensamma politiska riktlinjer för så många europeiska länder som möjligt.

Rekommendation 140
om atom- och vätebombsexperiment

Församlingen,
som hänvisar till att bland allmänheten härskar en utbredd oro med anledning av de fortsatta kärnvapenproven, vilka ökar den radioaktiva strålningen i världen till en nivå som kan vara skadlig ur medicinsk och biologisk synpunkt,

förordar enträget att man med största beslutsamhet fullföljer de pågående förhandlingarna om en nedrustningsöverenskommelse, som täcker alla slag av stridsmedel, inklusive atom- och vätevapen, och som är förenad med betryggande åtgärder för kontroll,

uttrycker förhoppningen att atommakterna snabbt kan nå en överenskommelse om att upphöra med kärnvapenproven,

rekommenderar att ministerkommittén utan dröjsmål sammankallar en konferens av framstående vetenskapsmän, med uppgift att i brådskande ordning avge rapport rörande arten och omfattningen av de strålningsrisker som kan uppkomma på grund av fortsatta prov med atom- och vätevapen, vilken rapport bör offentliggöras omedelbart.

Rekommendation 144
om bistånd till och beredande av möjlighet för ny bosättning
åt ungerska flyktingar

Ständiga utskottet,
som tagit del av rekommendationerna 106 (1956) och 114 (1957) rörande de ungerska flyktingarna,
rekommenderar ministerkommittén att:

1. ge sitt fulla stöd åt den förnyade samfällda vädjan om ytterligare bidrag, som gjorts av Förenta Nationernas generalsekreterare och flyktingkommissarie samt att enträget uppmana de till Europarådet anslutna staternas regeringar att generöst hörsamma denna vädjan;

2. uppmana medlemsstaterna

- a) att, inom ramen för det bistånd som de är beredda att ge de ungerska flyktingarna, även beakta det problem som flyktingarna i Jugoslavien utgör;
- b) att upptaga nödiga kontakter med Förenta Nationernas flyktingkommisarie och med Mellanstatliga kommittén för europeisk migration i syfte att underlätta en slutlig bosättning för alla de ungerska flyktingar som alljämt vistas i Österrike, Jugoslavien och andra europeiska länder.

Rekommendation 145**om rapporten från den av Förenta Nationernas generalförsamling tillsatta särskilda kommittén för Ungernfrågan**

Ständiga utskottet,

som tagit del av den rapport rörande Ungern som den av Förenta Nationernas generalförsamling tillsatta särskilda kommittén framlagt (dok. UNO A/3592),

som anser att denna rapport förtjänar världsoptionens särskilda uppmärksamhet,

rekommenderar ministerkommittén att vidtaga lämpliga åtgärder för att försäkra sig om, att Europarådets medlemsstater, som samtidigt är medlemmar av Förenta Nationerna, kommer att påfordra att denna rapport utan dröjsmål upptages till debatt i Förenta Nationernas generalförsamling, i varje fall före avslutandet av dennas elfte ordinarie möte.

Rekommendation 146**om förbindelserna mellan Europarådet, Europeiska ekonomiska unionen och Europeiska atomenergiunionen**

Församlingen,

som välkomnar de sex utrikesministrarnas resolution, vilken avser att åstadkomma partiell överensstämmelse i fråga om dessa staters representation i sexstatsorganisationernas församling och rådgivande församlingen,

som anser att andra åtgärder måste vidtagas för att bevara och stärka känslan för en gemensam uppgift hos de stater som arbetar på att få till stånd sexstatsunionerna och de vilka tillhör den vidare europeiska kretsen,

rekommenderar ministerkommittén att utan dröjsmål, genom interimskommittén för den gemensamma marknaden och Euratom eller på annat lämpligt sätt, träffa en överenskommelse med de sex regeringarna, syftande till att få till stånd minst lika nära förbindelser mellan Europarådet och de nya unionerna som de som existerar mellan Europarådet och Kol- och stålunionen enligt det i Paris den 18 april 1951 undertecknade protokollet, särskilt i vad avser rätten för ministerkommittén att rikta rekommendationer till Kol- och stålunionens höga myndighet.

Rekommendation 148**om placeringen av institutionerna för Euratom och den gemensamma marknaden samt de övriga europeiska organisationerna**

Församlingen,

som hänvisar till önskvärdheten av att så många som möjligt av de europeiska organisationerna förlägges till samma plats för att få till stånd en

närmare kontakt dem emellan samt större enhetlighet i fråga om deras målsättning, ökad effektivitet och lägre kostnader;

som hänvisar till att det enligt Romfördragen ankommer på de sex staternas regeringar att avgöra, var de nya institutionerna för Euratom och den gemensamma marknaden skall förläggas;

som anknyter till de olika förslag i ämnet som nyligen framställts i rådgivande församlingen och annorstädes,
rekommenderar ministerkommittén:

1. att hemställa hos de sex staternas regeringar, att dessa icke avgör frågan om placeringen av institutionerna för ifrågavarande organisationer utan föregående konsultation inom Europarådets ministerkommitté;

2. att följande principer beaktas, när detta val skall träffas:

(a) alla de parlamentariska, exekutiva och mellanstatliga organen bör förläggas till samma plats, medan däremot vissa andra organ för sexstatsunionerna, t. ex. domstolen, kan placeras annorstädes,

(b) de inter-europeiska parlamentariska församlingarna bör förläggas till denna plats, om möjligt så snart sexstatsförsamlingen konstituerats eller åtminstone inom rimlig tidrymd därefter;

(c) övriga mellanstatliga organisationer (ministerkommittéerna inom Europarådet, OEEC, Västeuropeiska unionen) bör likaledes förläggas till denna plats;

(d) varje form av på själviska intressen eller prestigehänsyn grundad rivalitet mellan städer eller länder vid valet av plats för de europeiska institutionerna bör med all kraft motarbetas;

(e) valet bör falla på en stad som är centralt belägen och som redan har eller kan förses med moderna kommunikationer och internationell press-tjänst.

Rekommendation 150

om medlemsstaternas politik i ljuset av det rådande internationella läget

Församlingen,

som hänvisar till att de sex staternas folk beslutat att förena sig i en fast sammansluten ekonomisk union;

som hänvisar till att andra europeiska länder söker ansluta sig till den gemensamma marknaden genom bildandet av ett frihandelsområde;

som hänvisar till att Europas politiska integration kommer att underlättas av den ekonomiska utvecklingen under de kommande tolv till femton åren, men att även andra förberedande åtgärder måste vidtagas för att stärka Europas ställning i världen;

som anser att ett ingående och effektivt samråd bör komma till stånd beträffande utrikespolitiken, om möjligt inom en vid europeisk ram;

som erinrar om sin rekommendation 133 av den 11 januari 1957, vari ministerkommittén uppmanades »att utarbeta . . . . . en konkret och effektiv metod för samordning av ländernas nationella utrikespolitik, såsom en förberedelse för utformandet av en gemensam politik» — vilken rekommendation icke besvarats av ministerkommittén;

som även erinrar om rekommendation 139 av den 4 maj 1957, vari hemställdes att medlemsregeringarna »måtte göra allt som står i deras makt för att utveckla bruket av effektiv förhandlingskonsultation i alla viktigare frågor, vilka berör de europeiska nationernas gemenskap» och vari vidare

föreslogs att »medlemsstaternas premiärministrar då och då skulle sammanträffa . . . . . i syfte att söka draga upp riktlinjer för en gemensam kurs»,

rekommenderar ministerkommittén:

1. att ge ett fullständigt och detaljerat svar på rekommendation 133 och rekommendation 139;

2. att utarbeta ett system för ingående konsultationer i syfte att slutligen kunna utforma en gemensam europeisk utrikespolitik; därvid bör tagas som utgångspunkt, att om vissa länder icke finner det lämpligt att ansluta sig till dessa strävanden, måste de övriga arbeta vidare därpå utan dröjsmål;

3. att taga under övervägande följande åtgärder såsom medel att nå nämnda syften:

a) anordnandet av premiärministermöten då och då för informella diskussioner rörande viktigare politiska problem;

b) anordnandet av regelbundna och oftare förekommande utrikesministermöten för att diskutera alla viktiga frågor, som berör de europeiska nationernas gemenskap;

c) uppsättandet av en ständig grupp av framstående personer och ämbetsmän av lämplig grad och kompetens, eventuellt med anknytning till en europeisk organisation, med uppgift att gemensamt förbereda utrikesministrarnas ordinarie möten;

4. utarbetandet av en gemensam politik i vad avser följande särskilda frågor:

a) Nedrustningen — Västmakterna bör fortsätta sina ansträngningar att hejda kapprustningen genom att få till stånd ett första nedrustningsavtal, innehållande bestämmelser om stopp för kärnvapenproven i anslutning till ett upphörande av produktionen av klyvbart material för militära ändamål; allt under vederbörlig kontroll.

b) Den tyska återföreningen — Medlemsregeringarna bör med gemensamma ansträngningar söka få till stånd en allmän uppgörelse med Sovjetunionen, inom ramen för vilken en tysk återförening kan uppnås. De bör framhålla för Sovjetunionen ännu en gång, att ingen slutgiltig uppgörelse kan komma till stånd, så länge Sovjetunionen fortsätter att insistera på Tysklands delning och vägrar sitt samtycke till fria val.

c) Östeuropa — Medlemsregeringarna bör klargöra för Sovjetunionen, att de aldrig kommer att upphöra att taga upp frågan om de östeuropeiska ländernas frihet, ett problem som så tragiskt belysts av händelserna i Budapest. Samtidigt bör de åter deklarerat sin villighet att bidra till sådana lösningar som skulle skapa goda grannförhållanden mellan Sovjetunionen och dessa länder, sedan de en gång fått sin frihet.

d) Mellersta Östern — Medlemsstaterna bör ha sin uppmärksamhet riktad på behovet av omfattande ekonomiskt och tekniskt bistånd och av regionala utvecklingsprojekt i Mellersta Östern under FN:s auspicier — särskilt i syfte att lösa flyktingfrågan. En gemensam ansträngning bör göras för att främja tekniskt, ekonomiskt och socialt framåtskridande i dessa områden. Om länderna i Mellersta Östern så begär, bör medlemsstaterna hjälpa dem att utveckla sina resurser till folkens välfärd.

En gemensam ansträngning bör göras för att förmå arabstaterna och Israel att upptaga direkta förhandlingar utan föregående villkor, som är oantagbara för någondera parten, i syfte att få slut på krigstillståndet och uppnå en permanent överenskommelse, ägnad att befästa freden.

e) Underutvecklade områden — Medlemsstaterna bör verka för, att den

sedan länge inom Förenta Nationerna diskuterade särskilda fonden för ekonomisk utveckling (SUNFED) med det snaraste kommer till stånd.

Medlemsregeringarna bör vidtaga åtgärder för att omkring en procent av medlemsstaternas nationalinkomst ställs till förfogande för att möta de underutvecklade områdenas behov.

Rekommendation 152

om politiska, ekonomiska och jordbrukspolitiska synpunkter på frihandelsområdet

Församlingen,

1. som välkomnar de framsteg som gjorts i fråga om ratificeringen av fördraget om Europeiska ekonomiska unionen;

2. som är övertygad om att tillskapandet av ett frihandelsområde, innefattande Europeiska ekonomiska unionen, är av största vikt för utvecklingen mot en enad europeisk ekonomi och skulle leda till en snabb ökning av Europas totalinkomst och av de europeiska folkens levnadsstandard;

3. som är övertygad om att ett dylikt frihandelsområde skulle kunna förhindra att Europa förblir söndrat, politiskt och ekonomiskt, samt bidra till fred och stabilitet i världen, och att det därför är av största vikt att de pågående förhandlingarna fortsätter, trots skillnaden i struktur mellan den gemensamma marknaden och frihandelsområdet;

4. som erinrar om paragraf 5 i rekommendation 134 av den 3 maj 1957, vari hemställdes att det planerade frihandelsområdet måtte utformas så, att möjlighet beredes alla berörda transoceana länder och territorier, som icke innefattas i Europeiska ekonomiska unionen, att anknytas till frihandelsområdet på villkor som bestämts vid gemensamma konsultationer;

5. som anser det vara nödvändigt att frihandelsområdet blir så omfattande som möjligt, både i vad avser antalet deltagande länder och omfattningen av den liberaliserade handeln;

6. som hänvisar till att OEEC:s ministerråd vid sitt möte den 17 oktober antog vissa resolutioner, vari bl. a. fastslogs dess beslutsamhet att verka för tillkomsten av ett europeiskt frihandelsområde, omfattande samtliga OEEC:s medlemsstater, varefter kommittén beslöt för detta ändamål tillsätta en mellanstatlig kommitté på ministernivå med uppgift att upptaga förhandlingar i frågan;

7. som välkomnar dessa beslut såsom ett bevis på alla OEEC-ländernas förståelse för planerna på ett frihandelsområde och såsom ett erkännande av nödvändigheten att finna rimliga och godtagbara lösningar på de problem och svårigheter vilka uppställer sig;

8. som fruktar att ett misslyckande i fråga om förhandlingarna rörande frihandelsområdet skulle förstärka de underliggande tendenserna till autarki inom Europa och sålunda bli ett hinder för utvidgat ekonomiskt samarbete,

9. rekommenderar ministerkommittén:

(i) att de industriellt mindre utvecklade länderna, särskilt Grekland och Turkiet, beviljas å ena sidan undantag från de allmänna reglerna om upphävande av handelshindren och å andra sidan särskilt bistånd, i all synnerhet i form av kapital för investeringar;

(ii) att de ursprungsdefinitioner som skall tillämpas, i syfte att fastställa huruvida en viss vara kan införas tullfritt, görs tillräckligt liberala och att de nödvändiga administrativa formaliteterna görs så enkla som möjligt, under hänsynstagande till behovet av att förebygga kringgående av bestämmelserna;

(iii) (a) att man söker nå en lösning på erfarenhetsbasis i fråga om problemen beträffande handeln med produkter av jordbruk och fiske, syftande till en ökning av denna handel, under hänsynstagande till de speciella regleringar för jordbruket som föreskrivs i Romfördraget och den absoluta nödvändigheten av att garantera icke-diskriminatorisk behandling beträffande handeln med jordbruksvaror inom hela frihandelsområdet;

(b) att den första rapporten från OEEC:s jordbruks- och livsmedelskommitté på ministernivå tages som utgångspunkt för en dylik ny lösning;

(c) att OEEC:s jordbruks- och livsmedelskommitté på ministernivå konsulteras i samband med förhandlingarna mellan den gemensamma marknadens nya institutioner och de övriga europeiska länderna;

(d) att de länder som åtnjuter samväldespreferenser konsulteras under loppet av förhandlingarna, för att man skall kunna taga hänsyn till deras legitima intressen;

(e) att förhandlingarna icke uteslutande koncentreras till de stora principerna utan även innefattar en närmare undersökning av de mot varandra stående intressena — vara för vara och land för land;

(f) att den traktat som innehåller bestämmelser rörande jordbruksförhållandena och avtalet om frihandelsområdet formligen förbindes med varandra; och

(g) att den av församlingen föreslagna arbetsgruppen med uppgift att utreda problemen beträffande en gemensam marknad på jordbruksområdet — om den blir tillsatt — även innefattar representanter för övriga medlemsstater för att bereda dessa möjligheter att medverka vid förhandlingarna;

10. som ävenledes erinrar om att tillkomsten av frihandelsområdet kommer att medföra ett alltmera ökat inbördes beroende för de deltagande staterna,

11. rekommenderar ministerkommittén:

(i) att särskilda åtgärder vidtages inom ramen för OEEC för att få till stånd ett kontinuerligt samarbete mellan medlemsregeringarna, syftande till en successiv samordning av deras allmänna ekonomiska politik samt finans- och handelspolitik, ävensom för att få till stånd åtgärder från regeringarnas sida, syftande till att uppnå och vidmakthålla full och effektiv sysselsättning samt stor och ständigt växande efterfrågan på alla områden;

(ii) att medlemsregeringarna undviker åtgärder, som kan ge anledning till ekonomiska svårigheter för de utomeuropeiska länderna och som kan föranleda dessa att fjärma sig från den demokratiska världen;

(iii) att frihandelsområdets institutioner tillskapas enligt ett gemensamt förslag av Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete och den europeiska kommissionen samt att de utformas så, att ett effektivt samarbete mellan dessa två organ kommer till stånd, för vilket syfte de bör förläggas till samma plats;

12. rekommenderar likaledes att OEEC:s råd av ministerkommittén uppmanas att vidtaga de åtgärder som må vara möjliga enligt de framställda förslagen samt att, vad beträffar framtiden, rådgivande församlingen beredes tillfälle att följa förhandlingarna och den praktiska utformningen av avtalet om frihandelsområdet genom att den får all nödig information från de ansvariga organen och genom att den erhåller befogenhet att delga dessa organ sin åsikt om uppkommande problem.

Rekommendation 157**om samordning av medlemsstaternas politik vid behandlingen i GATT av fördraget om Europeiska ekonomiska unionen**

Församlingen,

som erinrar om att den vid upprepade tillfällen uppmanat medlemsstaterna att antaga en gemensam politik i de internationella organisationer som de anslutit sig till;

som erinrar om att den i sin vid majsessionen antagna rekommendation med särskild tillfredsställelse hälsade tillkomsten av Europeiska ekonomiska unionen, såsom utgörande ett betydelsefullt steg mot europeisk enhet och ett viktigt bidrag till bevarandet av världsfreden;

som erinrar om att ministerkommittén den 13 december 1957 antog en resolution (57) 26, vari den fastslog »sin övertygelse att den internationella situationen gör det allt nödvändigare, att medlemsstaterna utformar och tillämpar en gemensam politik beträffande alla frågor av vital betydelse för Europa»;

som erinrar om att GATT:s signatärmakter under de kommande månadernas diskussioner skall avgöra, huruvida Romfördragen står i överensstämmelse med föreskrifterna i allmänna avtalet om tullar och handel;

som erinrar om att »de sex» ständigt gett uttryck för sin beslutsamhet att stärka de europeiska ländernas solidaritet och särskilt betonat sin varma önskan att andra europeiska stater skall ansluta sig till den gemensamma marknaden, antingen på bilateral eller multilateral grundval;

som särskilt erinrar om att i anslutning därtill förhandlingar upptagits för att vidga Europeiska ekonomiska unionen genom att till den ansluta andra medlemsstater i ett frihandelsområde,

rekommenderar ministerkommittén att medlemsstaterna konsulterar varandra för att samordna sina ställningstaganden i de kommande diskussionerna inom GATT rörande Europeiska ekonomiska unionen; och

rekommenderar även ministerkommittén att uppmana OEEC:s ministerråd att taga upp detta ärende på dagordningen för den interministeriella kommittén, inom vilken förhandlingarna om frihandelsområdet för närvarande pågår, som varande det lämpligaste organet för detta syfte.

Resolution 125**om politiska, sociala och ekonomiska synpunkter på fördraget rörande Europeiska atomenergiunionen (Euratom)**

Församlingen,

som ånyo ger uttryck för sin övertygelse, att Västeuropa endast genom att samordna sina ansträngningar kan få till stånd en snabb och effektiv utbyggnad av atomkraften och sålunda säkerställa sin framtida självförsörjning på energiområdet,

1. lyckönskar de sex i mellanstatliga kommittén deltagande regeringarna till avslutandet av fördraget om Europeiska atomenergiunionen (Euratom);

2. uppmärksammar med tillfredsställelse att fördraget på viktiga punkter — principen om att organisationen skall stå öppen för anslutning av utomstående stater, samarbetet med OEEC, säkerhetskontrollen, sammankopplingen av Euratom med den allmänna gemensamma marknaden och inrättandet av en ekonomisk och social kommitté — överensstämmer med de önskemål som tidigare framförts av rådgivande församlingen;

3. inbjuder de medlemsstater som hittills icke ansett sig kunna ingå i Euratom att om möjligt ompröva sin inställning och — i det fall att de icke är i stånd att ansluta sig — utarbeta konkreta planer för samarbete med de sex medlemmarna av Euratom i frågan om speciella projekt;

4. understryker den särskilda vikten av ett nära samarbete med OEEC i frågan om planering av gemensamma företag för att undvika uppkomsten av dubbelarbete och oekonomisk användning av resurserna;

5. understryker nödvändigheten av att Euratoms politik samordnas med en allmän politik för energiförsörjningen;

6. fäster uppmärksamheten vid risken för att olika prioritetsförmåner, som enligt fördraget kan beviljas enskilda nationella reaktorprojekt, äventyrar en väl avvägd utveckling av organisationens politik;

7. förordar att den privata företagsamheten får spela en tillbörlig roll vid förverkligandet av unionens program i enlighet med fördragets syften;

8. betonar att de åtgärder som vidtages till skydd för hälsa och säkerhet bör göras så betryggande som möjligt och bör täcka icke endast atomenergi-anläggningarna utan även de andra fall där faromoment kan uppstå, t. ex. i samband med det allt mera utbredda bruket av radio-isotoper;

9. understryker det förhållandet att det med tanke på utbildningen av specialister på området kan visa sig nödvändigt att vidtaga särskilda åtgärder för att höja den allmänna undervisningsnivån i medlemsstaterna;

10. uppmanar de sex staternas parlament och regeringar att söka genomföra en snabb ratificering av fördraget;

11. samt hemställer att Europarådets ministerkommitté och interimskommittén för Euratom och den gemensamma marknaden ingår ett avtal, innehållande föreskrift bl. a. att atomenergikommissionen årligen skall sända en rapport till rådgivande församlingen, som skall diskuteras vid gemensamma möten mellan sexstatsförsamlingen och rådgivande församlingen, samtidigt med en rapport från OEEC.

Resolution 126

om politiska, ekonomiska, sociala och jordbrukspolitiska synpunkter på fördraget rörande Europeiska ekonomiska unionen

Församlingen,

som ånyo ger uttryck för sin vid flerfaldiga tillfällen tillkännagivna uppfattning att de västeuropeiska länderna endast om de sammanslår sina mänskliga och materiella resurser kan garantera stabilitet och livskraft inom näringslivet och spela en betydelsefull roll i världspolitiken;

som är av uppfattningen att den nya Europeiska ekonomiska unionen representerar det viktigaste steg som hittills tagits i riktning mot europeisk enhet,

1. lyckönskar de sex regeringarna, som deltagar i mellanstatliga kommittén, till avslutandet av fördraget rörande Europeiska ekonomiska unionen;

2. fäster de övriga medlemsstaternas uppmärksamhet på den ekonomiska styrka som de skulle vinna genom att, i mån av möjlighet, ansluta sig till den nya unionen och understryker det faktum att de på detta sätt skulle bidra till politisk, ekonomisk och social enhet i det fria Europa;

3. uttrycker sin övertygelse att fördraget kommer att tillämpas på sådant sätt, att det främjar en ekonomisk integration av det fria Europa i dess helhet inom ramen för ett allt större ömsesidigt beroende inom världsekonomin;

4. förordar att man söker tillämpa fördraget på sådant sätt, att andra medlemsstaters anslutning underlättas, antingen inom ramen för ett europeiskt frihandelsområde eller genom något annat arrangemang, samt att hänsyn därvid tages till existerande olikheter i fråga om ekonomisk utveckling;

5. understryker det stora behovet av vaksamhet för att undvika att det uppstår en avskärmad protektionistisk ekonomi genom att restriktionerna gentemot icke-medlemsstater skärpes;

6. uppmärksammar med tillfredsställelse att unionen i princip omfattar alla sektorer inom näringslivet, inklusive jordbruket, och betonar att fördragets mycket elastiska bestämmelser på det sistnämnda området kräver en fast tillämpning för att säkra en mera effektiv användning av Europas jordbruksresurser;

7. understryker att det i fråga om jordbruket blir nödvändigt att i början av den första perioden tillsätta en ständig arbetsgrupp för att först utarbeta och därefter övervaka den successiva tillämpningen av en gemensam jordbrukspolitik, grundad på gemensamma organisationer; denna arbetsgrupp bör förestås av sex politiska personligheter, tillsatta av resp. regeringar med parlamentens samtycke; arbetsgruppens slutsatser kan, under förutsättning att de godkännes av den europeiska kommissionen, tjäna som grundval för de förslag som kommissionen enligt fördraget har att framställa till ministerrådet efter att ha inhämtat rådgivande kommitténs och parlamentariska församlingens synpunkter;

8. hemställer att yrkesorganisationerna ges den plats som tillkommer dem i den ekonomiska och sociala kommittén och att organisationernas representanter i denna utses med deras samtycke;

9. uttrycker önskemålet att flyttande arbetare beredes tillfälle att överföra en tillräcklig del av sina löneandel i syfte att möjliggöra för dem att anskaffa lämpliga bostäder och medföra familjerna;

10. uppmanar de sex staternas regeringar att endast medge ett fåtal undantag från principen om rätt till bosättning och att draga fördel av det arbete som redan utförts inom Europarådet i syfte att uppnå ömsesidigt erkännande av examina och betyg;

11. hemställer att den sociala lagstiftningen i berörda länder samordnas så snabbt som möjligt i samförstånd med arbetsgivare- och arbetstagarorganisationerna, samt att på det sociala området tillbörlig hänsyn tages till innehållet i den europeiska sociala stadga som utarbetas inom Europarådet;

12. hemställer att man genom nationell lagstiftning med bistånd från sociala fonden bereder arbetarna största möjliga skydd vid arbetslöshet;

13. uppmanar de sex staternas regeringar att tillse att kompetenta representanter för industri, jordbruk och handel ingår bland de personer som utväljs för unionens ledning, varigenom man bidrar till att säkerställa största möjliga effektivitet inom unionens styrelse;

14. hänvisar till att i unionen ingår även de transoceaniska länder och territorier med vilka vissa av unionens stater är förenade och fäster uppmärksamheten vid nödvändigheten av att finna metoder för att samordna denna bindning av de transoceaniska områdena till unionen med tillskapandet av ett frihandelsområde, innefattande unionen;

15. förklarar, i frågan om de transoceaniska territoriernas förbindelser med unionen, att territoriernas behov och önskemål bör i samband med fördragets tillämpning göras till föremål för gemensamma rådplågningar på jämställd fot mellan européer och afrikaner;

16. understryker sitt intresse för tillämpningskonventionen, vilken är av-

sedd att säkerställa effektivt samarbete med representanterna för folken i de transoceaniska länderna och territorierna i vad beträffar unionens investeringspolitik i dessa länder och på detta sätt garantera, att den kommer att bidra till dessa folks ekonomiska, sociala och politiska utveckling;

17. uppmanar de sex staternas regeringar och parlament att göra alla ansträngningar för att säkerställa en snabb ratificering av fördraget.

Resolution 130

om förbindelserna mellan Europarådets församling och sexstatsunionerna

Församlingen,

som välkomnar de sex utrikesministrarnas resolution, vilken avser att åstadkomma partiell överensstämmelse i fråga om dessa staters representation i sexstatsgruppens församling och rådgivande församling;

som anser att andra åtgärder måste vidtagas för att bevara och stärka känslan för en gemensam uppgift hos de stater som arbetar på att få till stånd sexstatsunionerna och de vilka tillhör den vidare europeiska kretsen;

som hänvisar till att förbindelserna mellan Europarådet och Kol- och stålunionen reglerats i ett protokoll i Paris den 18 april 1951,

ger församlingens ordförande i uppdrag att taga kontakt med de ifrågasvarande organen inom de nya sexstatsunionerna i syfte att förbereda en överenskommelse, avseende bl. a.:

(a) att årsrapporterna från de verkställande kommissionerna inom Europeiska ekonomiska unionen och Europeiska atomenergiunionen skall översändas till rådgivande församlingen; på begäran skall även årsrapporten från Europarådets ministerkommitté översändas till de europeiska kommissionerna;

(b) att möten anordnas regelbundet mellan rådgivande församlingen och sexstatsunionernas församling för att dryfta frågor av gemensamt intresse;

(c) att sexstatsunionernas församling sänder en rapport till rådgivande församlingen på begäran av dennas ordförande, samt att den rådgivande församlingen å ena sidan sänder en rapport till sexstatsunionernas församling på begäran av denna församlings ordförande;

(d) att möten mellan de tre europeiska församlingarnas byråer hålles minst två gånger om året för att diskutera problem av ömsesidigt intresse och utbyta informationer rörande verksamheten inom de tre församlingarna, de föreslagna tidpunkterna för dessas möten, de frågor som upptagits på dagordningen och alla andra problem som lämpligen bör göras till föremål för samordning; dessa möten skall begagnas för att hålla den allmänna opinionen informerad rörande utvecklingen i allmänna frågor av intresse för den europeiska kretsen av stater;

(e) att sexstatsunionernas församling och rådgivande församlingen normalt skall sammanträda på samma plats.

Resolution 131

om partiell överensstämmelse i frågan om representationen i sexstatsförsamlingen och i rådgivande församlingen

Församlingen,

som ånyo önskar ge uttryck för sin ståndpunkt, att det är av största betydelse för den vidare europeiska enheten, att nära förbindelser kommer

till stånd mellan sexstatsförsamlingen och Europarådets rådgivande församling,

välkomnar den resolution som antagits av utrikesministrarna i de sex medlemsstaterna i Euratom och den gemensamma marknaden rörande partiell överensstämmelse i frågan om representationen i de två församlingarna och vari uttalas:

»Utrikesministrarna i Kungadömet Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska Republiken, Italienska Republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Kungadömet Nederländerna,

förbinder sig att för sina respektive parlament vid lämplig tidpunkt framlägga förslag om, att i princip hälften av de representanter som respektive parlament utser till de europeiska unionernas församling samtidigt skall vara ombud i Europarådets konsultativa församling. I frågan om representationen för Belgiens, Luxemburgs och Nederländernas parlament, som endast har rätt till ett mindre antal representanter i de ovannämnda församlingarna, varigenom det blir svårare för dessa länder att delta i verksamheten i dess helhet i församlingen och dess utskott, må emellertid överensstämmelsen i fråga om representation begränsas till en tredjedel av representanterna»;

hemställer att representanterna i församlingen för de sex staterna uppmanar sina regeringar att för parlamenten framlägga de förslag som är nödvändiga för att genomföra de sex utrikesministrarnas resolution.

Resolution 139

om europeiskt samarbete på atomenergiområdet

Församlingen,

1. lyckönskar de sex staternas regeringar och parlament till ratificeringen av fördraget om Europeiska atomenergiunionen;

2. uppberar sin mening till de övriga medlemsstaterna i Europarådet att enlighet med artikel 206 i fördraget ansluta sig till de sex Euratom-staternas arbete;

3. betonar ånyo behovet av nära samarbete mellan Euratom och OEEC för att få till stånd gemensamma anläggningar, syftande till att undvika dubbelarbete och slöseri med resurserna;

4. hemställer att interimskommittén för Euratom och OEEC:s ministerråd undersöker, huruvida det vore önskvärt att säkerhetskontrollen inom de sex staternas territorium anförtros åt Euratoms organ och även, med hänsyn till likheten mellan kontrollsystemen inom OEEC, Internationella atomenergiorganet och Förenta Staternas verksamhet på området, utreder huruvida Internationella atomenergiorganet och Förenta Staternas organ (i vad beträffar materiel som regleras i bilaterala avtal mellan de europeiska länderna och Förenta Staterna) borde anförtro säkerhetskontrollen inom de sex staternas territorium åt Euratoms organ, under det att kontrollen inom de övriga OEEC-länderna utövas av Europeiska atomenergiunionen;

5. uppmanar interimskommittén för Euratom och atomstyrelsen inom OEEC att så snart som möjligt bilda en gemensam kontrolltjänst för hälso-skyddet beträffande arbetare inom atomindustrin och befolkningen i allmänhet, samt att överväga huruvida denna kontroll borde utövas av Euratom inom de sex staternas territorium och av Europeiska atomenergiunionen i OEEC:s övriga medlemsstater.

Resolution 142**om frigivning av politiska fångar i Central- och Östeuropa**

Församlingen,
 som hänvisar till sin resolution 107 om åtgärder för att utverka frigivning av politiska fångar i Central- och Östeuropa;
 som konstaterar att ett stort antal politiska fångar alltjämt icke frigivits och att en ny våg av arresteringar och deportationer har ägt rum i Ungern och i Sovjet-zonen i Tyskland,
 uppmanar ånyo världssopinionen att yrka på omedelbar frigivning av dessa fångar.

Resolution 145**om medlemsstaternas politik beträffande förbindelserna mellan Öst och Väst**

Församlingen,
 som hållit en allmän debatt rörande den senaste utvecklingen i den internationella situationen, varvid särskild uppmärksamhet ägnats åt:
 (i) den resolution rörande stärkande av det europeiska samarbetet som antogs av Europarådets ministerkommitté den 13 december 1957;
 (ii) den deklaration och kommuniké som utfärdades vid NATO-mötet på regeringschefsnivå den 19 december 1957;
 (iii) de förslag rörande förhandlingar mellan Öst och Väst som framförts i olika skrivelser, budskap och noter från den sovjetiske premiärministern;
 (iv) president Eisenhowers svar på premiärminister Bulganins skrivelse den 10 december 1957;
 som välkomnar ikraftträdandet den 1 januari 1958 av fördragen rörande den gemensamma marknaden och Euratom, vilka är uttryck för viljan hos folken i de sex staterna att bilda en stark och fast sammansluten ekonomisk union och därigenom ge ett praktiskt föredöme åt rörelsen för europeisk enhet;
 som även välkomnar de resolutioner, varmed OEEC:s ministerråd tillskapat Europeiska atomenergiunionen och deklarerat sin beslutsamhet att bilda ett frihandelsområde,
 anser att Europarådets medlemsstaters politik i fråga om Öst-Väst-förbindelserna bör innefatta följande:
 »1. Medlemsstaterna bör förbli trogna de utfästelser som de givit om att rådföra sig med de övriga västeuropeiska staterna, innan de tager initiativ rörande viktiga internationella politiska problem.
 2. Västmakterna måste vara redo att ingå i förhandlingar på högsta nivå med Sovjetunionen, samtidigt som de avvisar begreppen 'kapitalistiska och socialistiska stater', sådana de används av Sovjetunionen i dessa sammanhang. Det är oundgängligen nödvändigt att varje Öst-Väst-konferens på »topp»nivå, om den skall kunna ge resultat, grundligt bereds i förväg med de metoder som är bäst ägnade att leda till framgång. Västmakterna måste göra en gemensam ansträngning att samordna sin politik.
 3. Västmakterna bör verka för ett återupptagande av förhandlingarna rörande kontrollerad nedrustning och i detta syfte bör Sovjetledarnas avsikter utforskas.
 4. Det fria Europa kan icke slutligt erkänna status quo i Europa, vilket bl. a. skulle innebära en fortsatt delning av Tyskland. Någon permanent

uppgörelse med Sovjetunionen kan icke komma till stånd, så länge detta problem kvarstår olöst.

5. Västern måste förbli lojal mot principen, att alla folk, inklusive Östeuropas nationer, har rätt att själva välja sin politiska styrelseform.

6. Det är av vital betydelse, att västmakterna och de 'underutrustade' områdena i världen föres närmare varandra på grundval av ömsesidig hjälp, förtroende och respekt. Västmakterna måste vara beredda att göra en mycket större ansträngning för att höja dessa länders levnadsstandard utan att pålägga dem villkor som kan äventyra deras frihet.»

Yttrande 26

om förbindelserna mellan Europarådet och OEEC

Församlingen,

som hänvisar till att regeringarna och folken inom sextatsgruppen är beslutna att bilda en stark och fast sammansluten enhet;

som hänvisar till att regeringarna i de sex staterna och i de nio nu måste visa sin vilja att samarbeta för en allt fastare sammanslutning i syfte att befästa den vidare europeiska enheten;

som anser att samarbetet mellan de femton staterna eller de sjutton kommer att vinna förnyad styrka, om OEEC och Europarådet sammanslås till en enda kraftigare och effektivare organisation;

som anser att en sammanslagning av Europarådet och OEEC icke bör fördröjas i avvaktan på utgången av förhandlingarna rörande frihandelsområdet, då en sådan sammanslagning i och för sig är befogad;

som hänvisar till att de senaste diskussionerna inom OEEC:s och Europarådets sambandskommittéer icke berörde de mera betydelsefulla bland förslagen i tillförordnade generalsekreterarens rapport, vilken gav uttryck för tanken bakom de beslut som fattades av ministerkommittén i dess resolutioner (56) 24 och (57) 10;

som av ministerkommittén mottagit hemställan om ett yttrande över tillförordnade generalsekreterarens rapport (dok. 682),

rekommenderar ministerkommittén:

1. att göra allt som står i dess makt för att inom en nära framtid få till stånd en sammanslagning mellan OEEC och Europarådet på sådant sätt, att den rådgivande församlingen samtidigt blir OEEC:s församling;

2. att behandla denna fråga såsom ett viktigt politiskt problem som bör dryftas på regeringsnivå;

3. att under mellantiden kontakta de portugisiska och schweiziska regeringarna i syfte att avgöra i vilken utsträckning särskilda åtgärder blir nödvändiga för att tillgodose dessa länders särställning;

4. att regelbundet hålla församlingen informerad rörande förhandlingarnas gång.

Departementschefen har till protokollet anfört följande:

»Församlingen har under året ägnat fortsatt uppmärksamhet åt frågan om utformandet av en gemensam europeisk utrikespolitik. Den har sålunda framlagt förslag dels om att man skulle vidtaga olika institutionella åtgärder i detta syfte, dels om att medlemsstaterna skulle ansluta sig till vissa gemensamma riktlinjer beträffande ett antal aktuella storpolitiska frågor.

I proposition nr 145 till 1957 års riksdag har jag framfört vissa kritiska

synpunkter på en sådan inriktning av Europarådets verksamhet. Vad jag då yttrade är tillämpligt även på församlingens rekommendationer 139 och 150, för vilkas innehåll redogörelse lämnas i det föregående.

Även om vissa medlemsstater måhända kunde finna en gemensam grundval för sin utrikespolitik, torde dock församlingens förslag om anordnande av särskilda europeiska premiär- och utrikesministermöten samt upprättande av en ständig grupp av politiker och tjänstemän med uppgift att — obundna av instruktioner — söka utarbета riktlinjer för en gemensam europeisk politik få anses föga realistiska. Om en medlemsstat bedömer att de europeiska staterna med utsikt till framgång skulle kunna diskutera frågan om utarbetande av gemensamma riktlinjer beträffande något konkret utrikespolitiskt problem, har medlemmarna redan nu möjlighet att taga upp detta problem i ministerkommittén, antingen vid ett ordinarie möte eller vid ett extra möte, som kan sammankallas genom beslut med 2/3 majoritet.

Vad angår församlingens vid januarisessionen 1958 antagna direktiv med uppmaning till Västeuropeiska unionens församling att avge ett yttrande rörande de militära konsekvenserna för Västerens säkerhet av en regional eller partiell nedrustning och av ett »åtskiljande» av maktblocken i Centraleuropa, vill jag endast hänvisa till föreskrifterna i stadgans artikel 1, att försvarsfrågor faller utanför rådets kompetens.

Beträffande rekommendation 140, vilken utmynnar i ett förslag om att ministerkommittén skall sammankalla en konferens av framstående vetenskapsmän med uppgift att i brådskande ordning avge rapport rörande arten och omfattningen av strålningsriskerna vid prov med atom- och vätevapen, må anmärkas att det icke finns anledning för Europarådet att föranstalta om särskild undersökning beträffande denna hela världen berörande fråga, vilken redan är föremål för undersökning — med deltagande av bl. a. europeiska vetenskapsmän — inom Förenta Nationerna.

Församlingens ekonomiska debatter har i stor utsträckning präglats av tillkomsten av de nya sexstatsunionerna och förhandlingarna om ett frihandelsområde mellan de stater, som är medlemmar i OEEC. I dessa frågor har antagits ett avsevärt antal texter, varibland särskilt rekommendation 152 synes vara betydelsefull. Församlingen torde på detta område ha en viktig roll att spela såsom det enda forum, där parlamentariska representanter för det stora flertalet medlemsländer i OEEC har tillfälle att mötas och debattera de problem, som föreligger i samband med förhandlingarna om utformningen av ett frihandelsområde och förhållandet mellan ett dylikt område och den mera fast sammanslutna sexstatsgruppen.»

I den av departementschefen omnämnda propositionen 1957/145 anförde denne följande:

»Tyngdpunkten i Europarådets insats bör enligt stadgan ligga på en utveckling av samarbetet mellan medlemsstaterna inbördes beträffande konkreta frågor av ekonomisk, kulturell, social och juridisk karaktär. Viktiga resultat av detta samarbete har redan uppnåtts, och flera värdefulla uppslag

är föremål för bearbetning. Därutöver synes det inte möta något hinder, att europeiska parlamentariker får tillfälle att i Europarådet debattera även vidare aspekter av aktuella problem, som är gemensamma för medlemsstaterna. Dessa diskussioner må ha sitt värde som ett uttryck för de olika skiftningarna i den allmänna opinionen i medlemsstaterna men utgör knappast tjänligt underlag för rekommendationer till regeringarna av allmänpolitiskt innehåll.»

Till detta uttalande gav utskottet i dess utlåtande 1957/6 sin anslutning.

Utskottet. Utskottet, som under ärendets föredragning inhämtat ytterligare upplysningar, anser att vad som anförts i departementschefens ovan återgivna yttrande i proposition 1957/145 är tillämpligt på församlingens rekommendationer 139 och 150.

I anslutning till vad utrikesministern framhållit rörande det av församlingen antagna direktivet med hemställen till Västeuropeiska unionens församling att uttala sig om de militära konsekvenserna av en regional eller partiell nedrustning, anser sig utskottet även för sin del böra betona den vikt, som från svensk sida lägges på den i stadgan för Europarådet intagna regeln, att försvarsfrågor falla utanför rådets kompetens.

Om den inom Förenta Nationerna pågående undersökningen rörande strålningsrisker, vartill utrikesministern hänvisat på tal om Europarådets församlings förslag om en liknande undersökning som skulle föranstaltas av ministerkommittén, har utskottet inhämtat att en rapport är att förvänta före den 1 juli 1958.

Utskottet vill vidare understryka församlingens roll såsom mötesplats för parlamentariska representanter för de länder, som planerar ett frihandels-samarbete inom OEEC:s ram och för de sex länder, som redan inom Europeiska ekonomiska unionen antagit ett ekonomiskt samarbetsprogram.

Utskottet finner ej anledning föreligga till särskilt uttalande rörande de övriga i propositionen omförmälda besluten.

Utskottet hemställer,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening giva till kända vad utskottet anfört.

Stockholm den 17 april 1958

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER

Vid ärendets behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Sundelin, Elmgren, Birger Andersson, Lindblom, Ivar Johansson och Domö;

från andra kammaren: herrar Ohlin, Skoglund, Bengtsson i Halmstad, von Friesen, fru Renström-Ingénäs, herrar Åkerström och Pettersson i Dahl.